

sterne skulde have mindre Følelse for Landets Selvstændighed end Selveierne. Dersom jeg var Fæster, vilde jeg have frædet mig en saadan Udtalelse; men jeg indrømmer, at det vilde være overflødig, thi det ærede Medlem beviste ved, hvad han selv oplyste, at hans Udtalelse ikke var vel overveiet og ialfald ikke fortjente at tages videre i Betragtning. Det ærede Medlem oplyste nemlig selv, at det var Fæsterne, der vare ivrige for at faae en Skydebane, og de have altsaa havt den selv samme Følelse for Landets Selvstændighed og for Skyttefagen som Selveierne, men det var som sædvanlig kun Godseieren, der ikke vilde lade dem faae en Skydebane, hvorimod han henviste dem til at søge den paa en af Fæsternes Eiendomme. Jeg troer ikke, at dette Forhold har Stort at betyde overfor den Sag, der her foreligger; men ialfald er det vist, at der efter det ærede Medlems egen Fortælling ikke deraf lader sig drage nogen Slutning om, at Fæstevæsenet skulde fremfor Selveiendom virke nedtrykkende paa Folkets Selvstændighedsfølelse eller Nationalitetsfølelse.

Bale: Den ærede Minister begyndte sit Foredrag med at sige, at jeg ikke havde taget noget Hensyn til, at det foreliggende Forslag er et Regjeringsforslag; men jeg troer, at jeg var i min gode Ret i den Henseende, saa sandt som jeg mener, at det, fra det Dieblif af, da Regjeringen har forelagt Forslaget, er Folkethingets Sag i sin Heelhed at fremkomme med et Forslag, som saaledes ikke længere er Regjeringens, men Folkethingets. Som saadant gaaer Forslaget over til Landstinget, der paa samme Maade har at give sin Mening tilkjende, og som Resultat af det Hele har Regjeringen da det sidste og vægtigste Ord at sige i Sagen. Det er ogsaa paa disse mange forskellige Trin en Betragtning, der maa gjøre sig gjældende, efterat man har nedsat et Udvalg i Sagen, at man henholder sig til de Overveielser i Udvalget, som man nærmest troer at søle sig repræsenteret ved, og det er det, jeg har gjort.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke erkjende det ærede Medlems Uttring for at være

rigtig; thi jeg kan ikke erkjende, og jeg skal modstige, saa ofte det kommer frem, at det skulde være Folkethingets eller Landstingets eller overhovedet Repræsentationens Opgave, saa at sige at omgjøre hvert eneste Lovforslag, der kommer fra Regjeringen. Jeg troer ikke, det er nogen correct Fremstilling af det ærede Medlem, at et Lovforslag, saasagt det har forladt Regjeringens Hænder, er Folkethingets, og at dette da kan gjøre med det, omtrent hvad det vil. Dette kan jeg ikke ansee for en ønskelig Fremgangsmaade; men desværre er det allfor almindeligt, at man søger at omgjøre alle Lovforslag, som blive forelagte.

Gad: Naar jeg nu saa seent har bedet om Ordet, er det ingenlunde, fordi jeg vil gaae dybere ind paa Sagen, men fordi jeg ønsker overfor de Udtalelser, vi idag have hørt, og navnlig overfor den Udtalelse, som vi hørte igaar fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), som i mange Henseender staaer mig nær, at give en ganske kort Begrundelse af min Afstemning i denne Sag. Jeg kan nemlig efter alle foreliggende Forhold og denne Sags nuværende Standpunkt ikke undlade at stemme for de Ændringsforslag, der foreligge, og først stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1 og dernæst, hvis Nr. 1 skulde falde, da for Ændringsforslaget under Nr. 2. Jeg skal til Begrundelse heraf udtale, at jeg ikke troer, at det ærede Medlem fra Maribo Amt faae denne Sag rigtigt, naar han meente, at man skulde bestemme sig efter de Betragtninger, som han fremkom med igaar. Hans Udtalelser forekomme mig nemlig at kunne være fuldkommen rigtige, naar her forelaa en Sag, hvori vi aldeles i Almindelighed skulde dømme imellem Gudsforholdet og Fæsteforholdet paa den ene Side ligeoverfor Selveiendomsprincipet og frie Vortforpagtninger paa den anden Side. Hvis hele Stillingen og Lovforslaget nærmest opfordrede til at stille Forholdet under denne Betragtning, er det ganske vist, at hans almindelige Uttringer vare sande, men jeg troer ikke, at det er rigtigt at see Forholdet paa denne Maade. Jeg troer, at man maa sammenligne Fæsteforholdet, saaledes som det har